

Fortrinet fremfor det Vndringsforslag, som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg (Müller) har stillet. Det oprindelige Forslag overlader aldeles til Høiesteret, hvorledes den vil ordne sig ved Præmissernes Affattelse, og det antager jeg ogsaa vil være det Henfigtmaæssigste, ligesom ogsaa at Høiesteret efterhaanden nok vil komme i en saadan Dvølse, at det ikke vil falde den vanffeligst at affatte Præmisserne, navnlig i det første Tilfælde, som er omtalt i den ærede Frederiksborgske Rigsdagsmands Forslag, nemlig naar Dommen stadfæstes, hvor det slet ingen Vanffelighed kan have, og dette kunde man derfor gjerne lade være at omtale. I det Hele taget har jeg aldrig tænkt mig, at Høiesteret skulde meddele Præmisserne i en saadan Udførlighed, som de meddeles af de underordnede Retter, dette bliver jo ogsaa overflødig derved, at der allerede i den underordnede Rets Begrundelse af Sagen, hvis den virkelig er, som den bør være, foreligger en saadan Dverfugt over det Faktiske, at Høiesteret med langt større Korthed vil kunne angive sine Grunde, ved at henvise til, hvad der var meddeelt i de foregaaende Retters Dom. Jeg kan i det Hele taget ikke indsee, som jeg allerede under 1ste Behandling har tilladt mig at yttre, at det skulde være forbunden med saa overordentlig store Vanffeligheder at gjøre sig det klart, af hvilke Grunde man er kommen til en Dom, og saa at meddele disse Grunde. Jeg har rigtignok ikke taget Deel i Voteringer, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg, men jeg har dog taget Deel i mange Forhandlinger i tvivlsomme Sager, hvorunder efterhaanden Resultatet er blevet klart for de Deeltagende, og jeg veed, at den, som klart har opfattet en Sag, vil ogsaa lettelig i Korthed kunne gjengive de Grunde, hvorved man er kommen til Resultatet. Den fortrinlige Procedure, som finder Sted i Høiesteret, maa efter min Formening have bidraget til, at Sagen staaer overordentlig klar for de enkelte Voterende, og igjennem Voteringen maa det temmelig let kunne fremtræde som Grund, der er det Afgjørende, og som det derefter ikke kan være saa vanffeligst at gjengive. Hvorledes Høiesteret vil være sig ad med at forsætte Præmisserne, det er jo Noget, som Lov-

forslaget; saaledes som det oprindelig er foreslået, overlader til Høiesteret selv; jeg har imidlertid tænkt mig, at det omtrent vilde gaae saaledes til, at efterat Voteringen var forbi, og det derved var blevet klart, hvilken Mening der skulde være Dom, at saa Justitiarius strax kunde meddele, hvorledes han meente, at Præmisserne burde affattes, hvortil der ikke kunde medgaae lang Tid, og hvorimod der vel heller ikke i Almindelighed vilde reises nogen betydelig Indsigelse. Det forekommer mig at være noget høist Besynderligt, at en Høiesteretsdom kunde blive affagt og exequeret i samme Døiblik, den var affagt — thi Høiesteretsdommene ere erigible, ligesom de ere affagte — og det uden at Grundene vare meddeelte, uagtet man dog er gaaet ud fra, at det i sig selv var rigtigt, at Grundene bleve meddeelte. Jeg kan derfor ikke andet end ønske, at det oprindelige Forslag maatte gaae igjennem, og jeg vil kun slutte mig til det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg, hvis den ærede Justitsminister skulde erklære, at han paa den Maade vilde gennemføre Sagen, og ikke saaledes, som den oprindelig er foreslaaet, og jeg kan, hvis dette Forslag skulde gaae igjennem, ikke andet end ønske, at Høiesteret kun høist sjelden vil benytte sig af den Tilladelse, som derved vil blive givet den, til at opsætte Grundenes Meddelelse, til Dommen er affagt.

Justitsministeren: Jeg maa erklære, at det ikke forekommer mig, at Sagens Stilling er bleven væsentlig forandret ved det Vndringsforslag, som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Müller) har stillet. Hvad dette Forslag i og for sig angaaer, da tiltræder jeg i det Væsentlige de Bemærkninger, som derimod ere fremsatte af den ærede Rigsdagsmand fra Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl). Men, som sagt, selv om dette Forslag gik igjennem, kan jeg dog ikke indsee, at Sagens Stilling derved vilde blive væsentlig forandret; thi skulde dette være Tilfældet, saa maatte det ligge deri, at Forslaget skulde gjøre det lettere for Høiesteret at meddele Præmissen til de Domme, den affiger, men det antager jeg ikke. Jeg